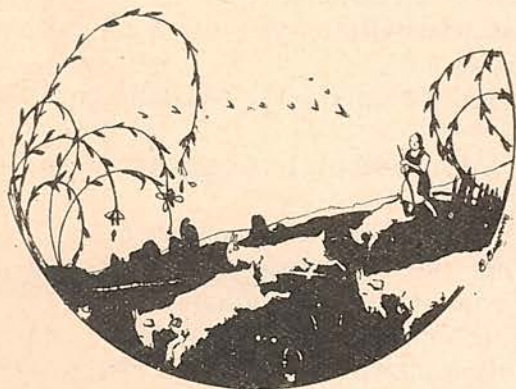

върнало вече при старата си майка, ами отишло да вземе гждулката си отъ крушата.

До день днешенъ ходи по свѣта неомженено, безъ копче на елечето и свири, свири съ гждулката.

Ангелъ Каралийчевъ

КОЗАРКА

Ето лѣтото мина,
 Вехнатъ милитъ цвѣтенца,
 Мойтъ хубави козленца
 Ще останатъ безъ храна.
 Отъ оная тамъ гора
 Чакай да имъ набера
 Храсте, па и малко шума,
 Че да хрускатъ цѣла зима;
 Та да иматъ млѣчице
 И по-остри роговце:
 Баба млѣкото да пие,
 Козльо съсь роги да бие.
 Хай прескачайте навредъ, —
 Тука тръне, тамо плетъ,
 Че когато пролѣтъ пакъ
 Дойде съсь зеленъ калпакъ,
 Да дари ви дарове:
 На козица
 По трѣвица,
 И сребърни рогове.

Дим. Бабевъ.